UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Barnaba apostolo. Cap[itulum]. cv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

eodē ⁊ lazaro atq̄ ſororibus eius nauicula im-
poſitus a finibus iudeorū expulſus fuit. Poſt-
q̄ aūt p̄fati ſancti ꝓuinciā ꝓuincie ad quā deo
duce applicuerant: ad xp̄m conuerterunt. Et
poſtq̄ beatus lazarus maſſilie ⁊ beatus maxi-
minus aquis epiſcopi ordinati ſunt. Ipſe in
miniſterio maximini aqueſi. ciuitatis perman-
ſit: ⁊ eiuſdem predicationis coadiutor fuit: vbi
⁊ poſt dies multos in pace quieuit: ⁊ iuxta ma
giſtrum reconditus iacuit: vt ſupra actum eſt.

¶ De ſanctis Baſilide Tropode
⁊ Mandale cōfeſ. Cap. ciij.

BAſilides: tropus et
mandalis affectu martyres: actu
ꝟo confeſſores tempore aureliani
imperatoris apud ciuitatem aure
lianā claruerunt. Cum eīm baſili-
des eſſet officialis platonis prefecti in parti-
bus orientis: xp̄us eidem apparuit: ⁊ xp̄ianum
in miniſterio gentilis eſſe non debere dixit: ei-
demq̄ vt renūciaret officio mandauit. Veniēs
ergo baſilides ad prefectum petijt ab eo licen-
tiā: vt parētes et affines ſuos reuiſere poſſet
in ciuitate aurelia: que erat in italia: conſiſten-
tes: eo ꝙ annis. xxv. in officio prefecture fide-
liter ſeruiſſet: promittens ſe vſq̄ ad annum re-
uerſurum. Prefectus autem eius fidelitatem
attendens non ſolū vnius anni ſed biennij li-
centiā gratāter conceſſit. Reuerſuſq̄ ad locū
vbi ei xp̄us apparuerat: ip̄m iterum ſe expectā
tem inuenit. Cui cū baſilides que fecerat: enar
raſſet: vt cauſā deſerēdi officij inueniſſet man
dauit ei dn̄s: vt ſocios ſuos tropodē et māda-
lem ſecū aſſumeret: ⁊ ad littus accedentes diui
nam ibi nauiculā inuenirēt. Qui cū iuſſa dn̄ica
cōpleuiſſet: ac oīa ſocijs ambobus retuliſſet:
oēs vnanimiter relinquētes cuncta que habe-
bant: ad littus deuenerūt: ⁊ nauiculā paratam
inueniunt: in qua erat ip̄e xp̄us gubernator: et
angeli remigantes: qui ad pedes ſaluatoris ꝓ-
cidentes nauiculā intrauerunt: ⁊ celico ab an-
gelis pane refectiuni⁹ noctis ſpatio mare trāſ-
fretantes ad portū ciuitatis aurelie: que eſt in
finib⁹ italie peruenerūt: ⁊ miliario. viij. ab ip̄a
vrbe in terrā deſcenderūt. Cū aūt vrbi p̄dicte
appropinquātes audiuiſſent: qualiter aurelia-
nus imperator xp̄ianos perſequebat̄: ad ciuita
tem ire formidantes: dn̄o ieſu xp̄o qui eorum
dux ⁊ nauta fuerat ſe cōmendabant. Quib⁹ ite
rum xp̄s apparuit: eoſq̄ per angelorū miniſte-
riū pane ⁊ aqua refecit. Et poſtq̄ comediſſent:
obdormierunt. Mane ꝟo ſe excitātes ad ip̄m
locum vbi ⁊ de naui exierant: videlicet in ip̄o ſe
littore inuenerūt. Et orauerūt ad xp̄m vt aīas
eorum in pace ſuſciperet: eademq̄ hora ſpiri-
tum emiſerunt quattuor idus iunij. Quorū cor
pora ibidem ſepulta ſunt: et eccleſia fabricata:
vbi et miraculorum beneficijs elucescunt.

De ſanctis Getulio ⁊ amantio ⁊ ſocijs
martyribus. Cap. ciiij.

GEtulius: cerealis:
amātius: ⁊ p̄mitiuus rome ſub
adriano p̄ncipe martyriū paſſi
ſunt. Cū eīm getulius doctiſſi
mus in fide xp̄iana multos eru
diret cerealis vicari⁹ ab impe-
ratore adriano ad eum tenendū miſſus eſt: qui
cum legentē ⁊ docentē repperit. Fuerat autē
cerealis cum fratre getulij primitiuo amiciſſi-
mus amantio cuidā tribuno: qui chriſtian⁹ effe
ctus officium dimiſerat: ſed ob metum adriani
latebat. Sanctus autē getulius cereali aman-
tium declarauit: ⁊ ipſum ad eū adduxit. Quē
cerealis aſpiciens gauiſus eſt ſumma leticia: ⁊
ab eodē in fide chriſti edoctus: ad ſanctū ſixtū
papam primū adducitur: ⁊ ab ipſo cerealis ba-
ptizatur. Que cum adrianus intellexiſſet: miſit
licinium cōſularem vt eos puniret. A quo bea-
ti getulius et primitiuus frater eius cum ce-
reali ⁊ amantio tenti ſunt. Qui primo grauiſſi-
me ceſi: deinde diebus triginta ſeptē in carce-
re clauſi: deinde igni tradiri ſunt. Cum aūt ce-
realis amantius et primitiuus ſp̄m emiſiſſent:
et getulius in igne adhuc ſuperuiueret fuſtib⁹
illiſo capite martyrium conſumauit. Qui paſſi
ſunt in fundo capolis: via ſalaria miliario. xiij.
ab vrbe. Quorum corpora ſimphoroſa vxor ge-
tulij martyris in predio ſuo in eodē loco poſito
ſepeliuit. iiij. idus iunij.

¶ De ſancto Barnaba apoſtolo. Cap. cv.

BArnabas a
poſtolus q̄uis de
lxxij. diſciplis fue
rit: quia tamē cum
paulo in gētibus p̄dicationis
officium ꝓmeruit. Idcirco ſi-
cut ⁊ paulus apoſtolus dictus
fuit. Hic ex tribu leui cyprius
genere ab hyſtoria actuū apo-
ſtolorū in multis extollit̄ ⁊ lau
datur. Hic eīm de primis diſcipulis fuit q̄ agrū
vendidit ⁊ precium poſuit ante pedes apoſto-
lorum: vt habetur Actuū quarto. Paulum no-
uiter conuerſus primus in hieruſalē ad apoſto
los ducit: vt habet̄ Act. ix. antiochiā ciuitatē
tunc permaximam ad conuertendum accepit.
Actuū. xi. Ipſe cum paulo in gētibus vt dictū
eſt vocatione ſp̄uſſancti apoſtolatū promeruit.
Act. xiij. Et cum eodē poſtmodū vt inde ſequit̄
inter gentes verbi gratiā ſeminauit. Cum aūt
iohannes diſcipulus eorū cognomine marcus
eos reliquiſſet: redeunti ⁊ penitenti barnabas
indulſit: ⁊ iterum in diſcipulū aſſumpſit. Pau-
lus ꝟo ip̄m iterum recipere renuit: ⁊ ideo inter
eos ſeparatio facta fuit; vterq̄ enim ex pia cā

et recta intentione fecit: ꝙ eũ barnabas ipſum aſſumpſit: hoc fecit ex dulcedine miſericordie: ꝙ paulus illũ aſſumere noluit: hoc fecit ex feruoris rectitudine. Sic dicit glo. actuũ quintodecimo. Illa aũt ſeparatio facta eſt nõ ex commotione vitij: ſed ex inſtinctu ſpũſſancti: vt abinuicẽ ſeparati pluribus predicarent ſicut poſtea factũ eſt. ¶ Cũ aũt eſſet barnabas in iconio ciuitate cũ predicto iohãne cognoĩe marco vir quidã ſibi ſplendidus apparuit: eũꝙ in xp̃o cõfortans marcũ: id eſt excelſum nominauit. Eademꝙ nocte dñs barnabe ſe reuelauit: eũꝙ ad agonem martyrij exhortans eterna ſibi premia pmiſit. Qui mane viſiones ſuas ſibi mutuo retulerunt: τ ſuper ipis ſilentiũ impoſuerũt. Cũ autem paulus τ barnabas in antiochia predicaſſent angelus domini paulo apparuit: τ eum vt hieruſalem feſtinaret ad fratres: admonuit. Cumꝙ barnabas cyprum ire vellet ad parẽtes ſuos reuiſendos: ſancto ſic operãte ſpiritu ab inuicem diſceſſerunt. Paulus nanꝙ barnabe quod ſibi iuſſerat angelꝰ indicauit. Barnabas ꝟo flens eius pedibus volutatus ſe amplius paulũ non viſurum predixit. Quem paulus in dño cõfortauit: prenuncians ſibi a dño reuelatum: ꝙ cyprũ iturus eſſet: vbi multos ad fidem cõuerteret τ martyriũ ſuſtineret. Igit᷑ nauigãtes barnabas τ iohãnes venerũt cyprũ: τ inuenerunt timonẽ et ariſtonem diſcipulos. Timon autem febricitans per impoſitionẽ manus barnabe liberatus eſt. Pergẽs ergo barnabas per inſulam cũ iohanne euangeliũ ſancti matthei ſecum tulit τ ſuper infirmos ponens oẽs ſanabat. Poſt hec inuenerunt elimam magum qui dicitur barieu quem paulus lumine oculoꝝ ad tempus priuauerat: vt dicit᷑ actuũ decimotertio qui eis reſtitit et paphũ intrare prohibuit. ¶ Cum autẽ die quadam barnabas vidiſſet homines τ mulieres in phano nudos currẽtes et deorũ ſuorũ feſta more gentiliũ celebrantes: indignatus tẽplo maledixit: τ ſubito paries eius corruens multos oppreſſit. Quod ceteri admirantes cõuerſi ſunt. Tandẽ ſalaminã deuenit vbi contra predictus magus ſeditionẽ nõ modicã excitauit. Cõprehendẽtes ergo iudei apoſtolũ multis eũ affectum ſupplicijs trahebãt τ iudici ciuitatis puniendũ tradere feſtinabãt. Cõperto aũt ꝙ euſebiꝰ vir magnꝰ τ potens de genere neronis ceſaris illuc adueniſſet: timentes iudei ne illũ de manibꝰ eoꝝ eriperet: τ ſic liberũ abire pmitteret: ligãtes funẽ in collo eiꝰ: extra portã illũ traxerũt: τ ibidẽ eũ crudeliter cõbuſſerunt. Oſſa quoꝙ eius in vaſe plũbeo recluſerũt in mare precipitare volẽtes. Iohãnes aũt diſcipulꝰ eiꝰ cũ duobꝰ alijs ipa noctu rapuit τ in quadã crypta occulte ſepeliuit. Que ibidem per annos quingentos latuerunt vſꝙ ad tp̃s zenonis imperatoris et gelaſij pape. Quo tempore reuelante ipſo apoſtolo repta ſunt et condigno honore recondita. Paſſus eſt autem tertio idus iunij. Hic vnã tm̃ epiſtolam ad edificationem eccleſie pertinentem: que inter apocriphas numeratur: vt dicit Hieronymus in libro de viris illuſtribus.

¶ De ſancto Onophrio heremita. Cap. cvi.

Onophriꝰ confeſſor ſuꝰ dei per annos ſexaginta in heremo vaſtiſſima τ pfundiſſima egypti hominibus manſit incognitꝰ. Quem pãnutius abbas deſertum illud circuiens repperit. Nam cum primo timotheũ inueniſſet: de quo infra primo dicetur. ab eo recedẽs per dies decẽ ambulãs per heremũ: panem τ aquã quos ſecum tulerat conſumpſit: τ nihil penitus guſtandũ inueniẽs ad dominũ orauit. Statimꝙ viro ſibi celico apparente confortatus: τ labijs ab eo contactus xvij. adhuc diebus ſine cibo deſertũ pambulauit. Viditꝙ virũ aſpectu terribilẽ: capillis magnis τ canis: nudũ corpus habentẽ: vteũꝙ cõtectũ: τ folijs arboꝝ circa verenda circundatũ. Pãnutius ꝟo illum monſtrũ aut feram exiſtimans: fugere cepit. Ille autẽ abbatẽ hortatus eũ reuocauit: τ iuxta ſe ſedere fecit: indicanſꝙ ei nomen ſuũ: τ vite ordinẽ: dixit ſe vocari onophrium: qui aliqñ fuerat habitator cũ mille fratribus in monaſterio thebaidis. Auditoꝙ de ſanctitate helie τ iohãnis baptiſte: q̃ heremũ colebãt: inſpiratus a deo cũ mlto labore ad heremũ illã deuenerat. Et cũ deſertũ introiſſet: apparuit ſibi colũna ignis que ipm̃ pcedebat: vocemꝙ angeli ſe cõfortantis audiuit: ſepeꝙ eius cuſtodie deputatũ affirmãtis. Quẽ ſecutus per miliaria. lxvi. ad cauernam deuenerat: vbi quendã ſeruũ dei in ſpelũca reppererat: cũ quo ſeptẽ diebus fuerat: q̃ eũ de obſeruatione angelice vite informauerat: ipmꝙ ad locũ vbi tũc erant deduxerat: quẽ ſibi ad manſionẽ deſignauerat: vbi erat parua ſpelunca cui adherebat palma τ fons aque ibidem exurgebat. Ingreſſiꝙ locũ: ſenex ille q̃ hermeus vocabat᷑ cũ onophrio diebus triginta permãſerat: quibus trãſactis eũ in pace dimiſerat: τ ad cellã ſuam redierat. Cũ tamen quoad vixit ſingulis annis viſitauit: donec ex corpore migrãs: ipſum iuxta eius cellulã onophrius ſepeliuit. Conſumptis autẽ veſtibus ſuis nullo alio ꝙ̃ capillis pprijs tegebat᷑. Fuerat quoꝙ in ipſa heremo ãnis. lx. Ex quibꝰ triginta annis vſus fuerat ſolis palme fructibꝰ: τ herbarũ radicibꝰ p cibo: alijs ꝟo triginta pane celico ſibi per angelũ miniſtrato. Ubi multas diaboli inſidias perpeſſus fuerat: quas tamẽ omnes dei gratia ſupauerat. Additꝙ qualiter ſingulis dñicis diebꝰ angelꝰ do-